

En vaskeægte irer

- Historien bag irish glen of imaal terrieren – kaldet “glennen” er noget uvis, fortæller Christina Mogensen, der har opdrættet racen gennem en årrække. - Ierne er meget stolte af deres racer, og de fortæller gerne om dem, men de elsker myter og fortællinger, så det kan være lidt svært at afgøre, hvad der er en god historie, og hvad der er faktuelle oplysninger om hundene.

- Dét, vi med sikkerhed ved, er, at glennen var en “fattigmandshund”. Det er en meget lokal hund forstået på den måde, at den kan lokaliseres til en bestemt dal (glen betyder dal) i Irland, hvor den nærmest udelukkende levede i mange år. Dalen hedder Imaal.

- Det var småbønderne fra Imaal, der fremelskede og brugte den lille terrier – fortrinsvis til at holde gårdene fri for mus og rotter samt til at beskytte deres landbrugsdyr mod grævlinge og ræve. Glennen har formentlig også været brugt som familiehund af disse bønder.

- Der findes tre andre terriere med oprindelse i Irland: irish softcoated wheaten terrier, irsk terrier og kerry blue terrier. Alle disse er mere højbenede end glennen. Nogle mener, at man har lavet den kortbenede glen ved målrettet at avle

Irish glen of imaal terrieren er en af de fire terrierracer, der stammer fra Irland

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

på mindre langbenede irish softcoated wheaten terriere. Andre mener, at den irske ulvehund kan være blandet ind, og derfra kommer farvevariationen i glennen måske. Mest sandsynligt er nok, at man havde blandingshunde, som man på et tidspunkt begyndte at avle på udvalgte eksemplarer af.

- Der findes nogle optegnelser fra 1575, hvor en lavbenet terrier med krogede ben er beskrevet, og det mener man er de første egentlige oplysninger, der kan støves op om glennen. Der står endvidere, at hunden er god til at gå i ræve- og grævlingegrave. Det er glennen både i kraft af sin størrelse, men også fordi den har de krogede forben, som bevirker, at den let kan grave sig frem gennem en grav – lidt ligesom en muldvarp.

Frygtløs og hårdhudet

- En af årsagerne til, at der ikke findes så mange konkrete nedskrevne oplysninger om glennen, er sikkert, at racen ikke har haft megen interesse fra de mere velstillede, siger Christina Mogensen. - Den har været småbøndernes hund fra begyndelsen, og sådan er det stort set vedblevet at være.

Den er rolig, irish glen of imaal terrieren. Når dens nysgerrighed er stillet, lægger den sig gerne for sig selv og betragter verden.

Christina Mogensen opdrætter irish glen of imaal terriere under kennelmærket McCormac.

- I 1934 blev irish glen of imaal terrieren anerkendt som race i Irland, og de første eksemplarer blev udstillet – sandsynligvis af lokale mere velstillede, som har fattet interesse for racen. At glennen nu begyndte at blive udstillet i det små ændrede ikke noget ved racen; der blev stadig primært fokuseret på dens brugsegenskaber. For at blive udstillingschampion skulle den bestå en brugsprøve, den såkaldte Major Trial, hvor den blandt andet skulle i grav efter en grævling. De fleste andre hunde, der går i grave, skal gøre for at vise jægeren, hvor dyret er, men glennen blev diskvalificeret, hvis den gav hals. Den skulle selv fange grævlingen og slæbe den op af graven, selvom den lille hund ofte var flere gange mindre end dens bytte. Der er helt givet gået mange hunde til på den konto, men at nogle hunde overhovedet var i stand til at arbejde sådan, vidner om, at vi har at gøre med en frygtløs og hårdhudet race, som har mod på at fuldføre det, den bliver sat i gang med. Først i 1968 blev Major Trial afskaffet.

- Tidligere var glennen halekuperet, og man siger, at halen skulle have længde på en mandshånds bredde. Så kunne halestumpen nemlig bruges som håndtag, hvis hunden skulle trækkes op af en grav.

- Der verserer også historier om, at glennen har været anvendt til hundekampe i gamle dage. At de fattige bønder har gjort det er ikke utænkeligt. Deres liv har været hårdt i den lidt golde dal, og de har skulle skrabe alt det til sig, de havde mulighed for – måske også præmier fra hundekampe. Om glennen har været

At lege med børn er en kærkommen beskæftigelse for en irish glen of imaal terrier.

brugt således, vides ikke med sikkerhed, men det er i hvert fald sikkert, at den har skullet tjene sit værd for at få lov til at eksistere.

En lille race

- Glennen har altid være den mindste af de irske terrierracer – altså også hvad antal angår, fortsætter Christina Mogensen. - Omkring 2. Verdenskrig gik det helt ned ad bakke for racen, hvilket har resulteret i, at man den dag i dag må nøjes med at opdrætte på baggrund af en ganske snæver genpulje.

- I 1975 blev irish glen of imaal terrieren anerkendt som race af FCI (DKK's moderorganisation), og standarden er efterhånden blevet mere konkretiseret. Den engelske kennel klub, som ikke medlem af FCK, anerkender ikke den irske standard, og England har derfor deres egen standard. Det kan godt gøre det lidt vanskeligt at få etableret en ensartet population. Kigger man sig omkring, vil man også opdage, at glennen er en race med stor variation – også i sit hjemland.

- Glennen er stadig ikke en særlig udbredt race. Først i løbet af 1980'erne spredte racen sig ud over Europa. I dag findes der nogle få tusinde eksemplarer på verdensplan. I Irland avles der stadig

nogle hunde uden papirer. Opdrætterne af disse fokuserer udelukkende på hundenes arbejdsegenskaberne. Hvor mange "papirløse" glenner, der er tale om, vides ikke.

- I Danmark findes der cirka 200 irish glen of imaal terriere. De første kom her til i 1985, men til at begynde med skete der ikke den store udvikling. Mange skævede lidt sært til racen, som ikke er nær så elegant som mange af de andre terrierracer. I 1991 kom det første "boom" med over 20 registreringer, og nu er det en race i fremgang.

Rolig og aktiv på én gang

- Af en terrierrace at være er glennen meget rolig, fastslår Christina Mogensen. - Den afspejler i den grad den irske mentalitet: Hvad vi ikke når i dag, når vi i morgen. Nogle mener, at de er sløve, og jeg har været udsat for hvalpekøbere, der undrende har ringet og spurgt, om der kunne være noget galt med deres terrier, fordi der ikke var ret meget gang i den.

- Jeg synes, glennen er meget tilpassningsdygtig i forhold til sine ejere, hvad aktivitetsniveau angår. Den har ikke det store motionsbehov, men omvendt er den altid straks med på den, når der sker noget. Den elsker at lege, og er der børn med i billedet, synes den, det er særlig sjovt. Selv glenner, der ikke bor sammen med børn kan finde på at opsøge dem, når lejligheden byder sig.

- Generelt er glennen glad for mennesker og vil gerne snakke – også med fremmede. Den er vagtsom forstæet på den måde, at den fortæller, hvis der kommer nogen, men så tier den igen; den er tro mod sin historie og gør ikke unødigt. I det hele taget gør den sig helst ikke nogle unødige anstrengelser.

Giver modspil

- Glennen er en hund, der kræver en god leder, og den giver dig det modspil, kun en terrier kan give dig. For eksempel ved den, at den ikke må ligge i din sofa. ☺

...EN VASKEÆGTE IRER

Irish glen of imaal terrieren har et forholdsvis stort hoved med ganske kraftige kæber og store tænder, hvilket har gjort den i stand til at hente grævlinge op af deres grave.

Kommer der gæster, er situationen pludselig en anden, og så forsøger den sig lige igen. Den accepterer ikke altid helt, at du har ret, men prøver dig af hele livet igen. Det skal man huske at tage hensyn til, når man træner sin glen. Det er godt at få den til at tro, at den selv har fundet på tingene. Derfor er klikkertræning en utrolig god træningsform til racen; ved denne træningsform skal den tænke selv.

- Glennen er en hund, der kan få sin ejer til at grine. Det kan for eksempel være svært at holde masken, hvis man vil irretesætte den. Så kan den finde på at lægge sig for fødderne af en og rulle rundt to gange for at opnå en positiv kontakt i stedet. Den vil skam gøre meget for at sno dig om sin pote.

- Når lederskabet er på plads, er glennen en utrolig nem hund at have, men man skal ikke glemme, at man har en terrier; den kræver en ganske konsekvent ejer.

Glennen skal udfordres

- Selvom racen, som nævnt, ikke har det store motionsbehov, skal man selvfølgelig sørge for at beskæftige den. Den skal udfordres til at bruge sin hjerne, og jeg synes ikke man bare skal fratage den sin historie. Som den også skulle i gamle dage, må den gerne yde noget, så trives den bedst. At give den opgaver er også smart i forhold til at bevare lederskabet.

- Mange vælger at gå spor med deres

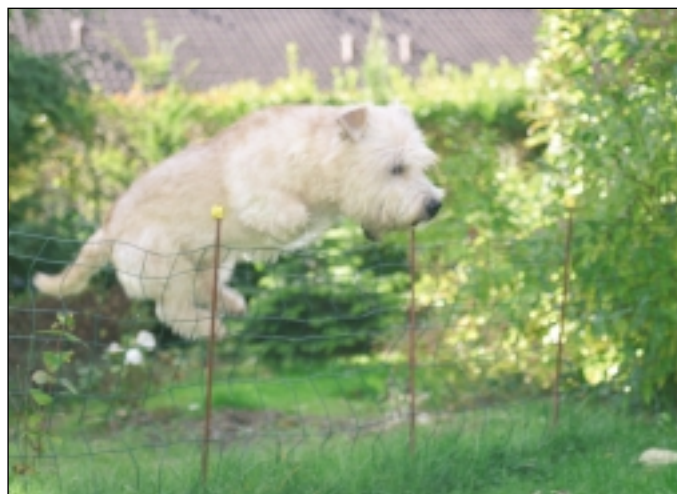
Der findes kun omkring 200 irish glen of imaal terriere i Danmark. På verdensplan taler vi om få tusinde.

glen, og det er den faktisk god til. Her kommer dens rolige og velovervejede gemyt rigtigt til udtryk. Agility er også en mulighed. Mange glenner synes, det er sjovt, men det er klart, at man ikke laver en super agility-konkurrencehund af denne race. Dertil er den for egensindig og fysisk tung. Men set i forhold til den robuste kropsbygning er den faktisk imponerende hurtigt.

- En anden ting, de fleste glenner holder meget af, er at svømme. Det hænger måske også sammen med deres historie. I gamle dage havde man udover Major Trial, som hundene jo skulle bestå for at blive udstillingschampions, Minor Trial, som blev brugt i konkurrencer. I disse konkurrencer skulle hundene blandt andet fange kaniner og gå i vand efter rotter. ■

Irish glen of imaal terrieren findes i to farver: hvedefarvet og blåbrindlet.

På trods af sin forholdsvis tunge kropsbygning er glennen en adræt hund.